

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 3C/56/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813201635
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Vaľuš
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2013:8813201635.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Milanom Vaľušom

v právnej veci žalobcu: Československá obchodná banka, a.s., Michalská 18, Bratislava, IČO: 36 854 140 proti žalovanej: N. K., G.. XX.X.XXXX, K. U. XX/X, Z. G. E., zast. AK NOVIMEC s.r.o., Rázusova 125, Vranov nad Topľou, IČO: 36 868 701 o zaplatenie 1.588 eur s prísl. takto

rozhodol:

Žalobu **z a m i e t a**.

Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť žalovanej trovy konania predstavujúce trovy právneho zastúpenia v sume 378,62 eur do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet právneho zástupcu žalovanej.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou na tunajší súd domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 31.166,64 eur spolu s úrokom z úveru zo sumy 9.978,57 eur vo výške 13,40 % ročne od 5.7.2011 do zaplatenia, úrokom z omeškania zo sumy 9.978,57 eur vo výške 9 % ročne od 5.7.2011 do zaplatenia, úrokom z omeškania zo sumy 8.622,40 eur vo výške 9 % ročne od 5.7.2011 do zaplatenia, úrokom z omeškania zo sumy 1.588 eur vo výške 25 % ročne od 1.7.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania. Konanie bolo vedené pod sp. zn. 3C 179/2011.

Na pojednávaní vykonanom dňa 5.12.2012 vzhľadom na námietku premlčania, ktorú vzniesla práva zástupkyňa žalovanej na pojednávaní vykonanom dňa 7. 12. 2011, zbral žalobca žalobu v časti o zaplatenie sumy 29.578,64 eur, úroku z úveru zo sumy 9.978,57 eur vo výške 13,40 % ročne od 5.7.2011 do zaplatenia, úroku z omeškania zo sumy 9.978,57 eur vo výške 9 % ročne od 5.7.2011 do zaplatenia, úroku z omeškania zo sumy 8.622,40 eur vo výške 9 % ročne od 5.7.2011 do zaplatenia späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť s tým, že naďalej trvá na zaplatení sumy 1.588 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 25 % ročne od 1.7.2011 do zaplatenia.

Uznesením č.k.3C 179/2011-114 zo dňa 5.12.2012 súd konanie pokiaľ sa týka žaloby žalobcu ohľadom zaplatenia sumy 29.578,64 eur s úrokom z úveru zo sumy 9.978,57 eur vo výške 13,40 % ročne od 5.7.2011 do zaplatenia, úrok z omeškania zo sumy 9.978,57 eur vo výške 9 % ročne od 5.7.2011 do zaplatenia, úrok z omeškania zo sumy 8.622,40 eur vo výške 9 % ročne od 5.7.2011 zastavil. Konanie ohľadom zaplatenia sumy 1.588 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 25 % ročne od 1.7.2011 do zaplatenia súd vylúčil na samostatné konanie, v ktorom konaní bude rozhodnuté aj o trovách tohto konania.

Konanie vo vylúčenej veci je vedené pod sp. zn. 3C 56/2013, pričom ako súd uviedol vyššie, predmeto konania zostalo zaplatenie sumy 1.588 eur spolu úrokom z omeškania vo výške 25% ročne z dlžnej sumy od 1.7.2011 do zaplatenia.

Žalobca uviedol, že s účinnosťou od 1.1.2008 prebral na základe

§ 59 ods. 4 a ods. 5 Obchodného zákonníka všetky práva a povinnosti Československej obchodní banky, a.s., pobočky zahraničnej banky v SR (ďalej len „pôvodný veriteľ“) vzniknuté do 31.12.2007.

Žalobu v časti o zaplatenie debetného zostatku vo výške 1.588 eur odôvodnil tým, že uzavrel so žalovanou dňa 27.8.2003 zmluvu o ČSOB osobnom konte PLUS (ďalej len „zmluva o bežnom účte“), na základe ktorej pôvodný veriteľ zriadil a vedie bežný účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, pričom ku dňu 30.6.2011 bol na bežnom účte nepovolený debetný zostatok vo výške 1.588 eur, ktorý je úročený na základe čl. 1 bodu 2. zmluvy o bežnom účte úrokovou sadzbou vyhlásenou ČSOB, t.j. 25% ročným úrokom z omeškania.

Žalovaná žiadala žalobu zamietnuť. Namietala premlčania celého nároku žalobcu. Prostredníctvom právneho zástupcu uviedla, že s podanou žalobou nesúhlasí a namieta oprávnenosť uplatnenej pohľadávky. So žalobcom neuzavrela žiadnu z uvádzaných zmlúv, o čom žalobcu v minulosti upovedomila a podala trestné oznámenie na neznámeho páchatela za zneužitie jej osobných údajov, viedlo sa aj trestné konanie, no o týchto skutočnostiach sa žalobca vôbec nez zmienil. O údajnom zmluvnom vzťahu a záväzku voči žalobcovi sa dozvedela, až keď bola jej zamestnávateľovi doručená dohoda o zrážkach zo mzdy. V ďalšom uviedla skutočnosti ohľadom nároku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ohľadom zaplatenia ktorej čiastky bolo konanie zastavené.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami - zmluvou o ČSOB osobnom konte plus, Podmienkami vedenia bežného účtu, výpisom z účtu, výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky, písomným vyjadrením žalovanej, výpoveďou žalovanej, prehľadom úrokových sadzieb a zistil nasledovný skutkový stav.

Vo svojej výpovedi žalovaná opätovne uviedla, že došlo k zneužitiu jej osobných údajov zo strany pracovníka žalobcu. To, že na jej meno boli zobrať nejaké úvery sa dozvedela až po doručení dohody o zrážkach zo mzdy jej zamestnávateľovi, podala trestné oznámenia, jej podpisy sú sfaľované.

Právny zástupkyňa žalovanej vo svojom prednese uviedla, že aj keby sa podpisy na úverových zmluvách považovali za podpisy žalovanej, nárok je premlčaný. Na ostatnom pojednávaní ohľadom zaplatenia debetného zostatku v sume 1588 eur uviedla, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že tento debetný zostatok vyčerpala žalovaná, že mala nejakú kartu alebo niečo podobné. Kto vybrala použil debetný zostatok nie je preukázané, ale rozhodne to nebola žalovaná. Do spisu bolo žalobcom len doložené, že debetný zostatok predstavuje predmetnú sumu, ale kto a kým spôsobom ho vyčerpал nie je známe. Takisto aj podpis na zmluve o vedení osobného konta je sporný a žalovaná to rozhodne popiera.

Pôvodný veriteľ ako banka a žalovaná ako majiteľ účtu uzavreli dňa 27.8.2003 zmluvu o ČSOB osobnom konte plus, predmetom ktorej bolo zriadenie a vedenie bežného účtu a úprava vzájomných vzťahov medzi ČSOB a majiteľom účtu pri poskytovaní komplexu ďalších bankových produktov a služieb ČSOB.

Podľa čl. I bodu 1. zmluvy ČSOB sa zaviazal začínajúc dňom 27.8.2003 zriadiť a viesť pre majiteľa účtu bežný účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX a podľa bodu 2. majiteľ účtu sa zaviazal čerpať peňažné prostriedky a vystavovať platobné príkazy len do výšky voľných peňažných prostriedkov na účte, resp. do výšky zmluvne povoleného prečerpania. V prípade zmluvne nepovoleného prečerpania peňažných prostriedkov uložených na účte úročí ČSOB vzniknutý debetný zostatok debetnou úrokovou sadzbou vyhlasovanou ČSOB.

Podľa čl. IV Povolené prečerpanie zmluvy ČSOB sa zaväzuje na základe žiadosti majiteľa účtu vyhodnotiť možnosť poskytnutia povoleného prečerpania k účtu. V prípade splnenia stanovených podmienok ČSOB na poskytnutie povoleného prečerpania účtu uzatvorí ČSOB s majiteľom účtu zmluvu o povolenom prečerpaní bežného účtu.

V zmysle čl. V bodu 2. zmluvy neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Obchodné podmienky ČSOB zo dňa 1.4.2003 a podmienky pre vydávania a používanie platobných kariet zo dňa 1.4.2003.

Podľa bodu 14. Podmienok vedenia bežného účtu v prípade vypovedania zmluvy je majiteľ účtu povinný do konca výpovednej lehoty vyrovnať prípadný debetný zostatok účtu, vrátane záväzkov vyplývajúcich z povoleného prečerpania účtu.

Z výpisu z účtu č. XXXXXXXXXXXX súd zistil, že ku dňu 30.6.2011 bol na danom účte debetný zostatok 1.588 eur.

Podľa prehľadu úrokových sadziieb žalobcu pre fyzické osoby - občanov pri nepovolenom prečerpaní výška debetnej úrokovej sadzby predstavovala výšku 25%, ktorá bola uvádzaná v % p.a., teda ročne.

Z listu označeného ako posledná výzva na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 31.5.2005 súd zistil, že žalobca oznámil žalovanej, že bežnom účte č. XXXXXXXXXXXX/XXXX nebol zabezpečený dostatok prostriedkov k úhrade splátky úveru ako bolo dohodnuté v zmluve o úvere č. XXXXXX.

V čestnom prehlásení zo dňa 22.11.2004 adresovanom žalobcovi žalovaná prehlásila, že nie je v žiadnom vzťahu so žalobcom, neotvárala si bežný účet ani nežiadala o úver.

Zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa (§ 708 ods. 1 Obchodného zákonníka).

Podľa § 710 Obchodného zákonníka ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z. z. s účinnosťou od 1.4.2004 začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13 EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. V zmysle ustanovenia § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 uzavreté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa musia dať do súladu s ustanovením § 53 a 54 tohto zákona a s ustanovením tohto zákona do troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona, preto súd považuje za podstatný súlad spotrebiteľskej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania s ust. § 53 a 54 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.4.2004 i keď zmluva bola medzi pôvodným veriteľom a odporcom tohto konania uzavretá dňa 28.7.2003.

Ako vyplýva z ust. § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.4.2004 (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah

dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

V zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Vzhľadom na vyššie uvedené sú teda predmetom konania nároky zo spotrebiteľskej zmluvy, preto nárok navrhovateľa je potrebné posúdiť podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi žalobcom, resp. pôvodným veriteľom a žalovanou mali byť uzavreté dve zmluvy a to zmluva o spotrebiteľskom úvere a zmluva o bežnom účte, pričom ako súd uviedol vyššie, predmetom konania zostalo zaplatenie sumy 1.588 eur s príslušenstvom predstavujúcej debetný zostatok zo zmluvy o bežnom účte.

Na uvedený právny vzťah je totiž potrebné aplikovať aj zákon č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 23a ods. 1, ods. 2, podľa ktorého typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Typová zmluva nesmie obsahovať

neprimerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán.

Nepochybne zmluvy uzavreté medzi žalobcom a žalovaným o bežnom účte a o spotrebiteľskom úvere sú teda spotrebiteľskými zmluvami v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Podľa čl. 3 písm. d) Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere „povolené prečerpanie“ je explicitná zmluva o úvere, na základe ktorej veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať finančnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na bežnom účte spotrebiteľa.

Podľa § 25 ods. 1, ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak. Ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

V danom prípade sa jedná o sporové konanie a sporové konanie je konaním návrhovým. Žalobca je povinný k návrhu pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Jedná sa o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, to znamená s neunesením tzv. dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokázanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní práve toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané).

Žalobca nárok na zaplatenie sumy 1.588 eur uplatňuje ako sumu nepovoleného debetného zostatku. V zmysle zmluvy o ČSOB osobnom konte a to čl. IV. sa žalobca zaviazal v prípade splnenia stanovených podmienok na poskytnutie povoleného prečerpania žalovanej ako majiteľovi účtu s tým, že v takom prípade uzatvorí s majiteľom účtu zmluvu o povolenom prečerpaní, no takúto zmluvu ani iný dôkaz preukazujúci jej uzavretie nepredložil, rovnako ani dôkaz preukazujúcu čerpanie predmetnej peňažnej sumy žalovanou, ktorá poprela, žeby so žalobcom uzavrela akúkoľvek zmluvu, či už o osobnom účte ako aj o úvere, okolnosti uzavretia ktorej boli dokonca predmetom trestného konania, preto súd žalobu zamietol.

Na základe tejto skutočnosti sa potom súd už nezaoberal námietkou premlčania vznesenou žalovanou a to aj vzhľadom na skutočnosť, že vznesenie námietky bolo účinné vo vzťahu k nároku z úverovej zmluvy, v dôsledku čoho došlo aj k späťvzatiu žaloby v tejto časti a následnému zastaveniu konania.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého súd prizná účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, právo na náhradu nákladov potrebných k účelnému uplatneniu alebo bráneniu práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Žalovaná mala vo veci plný úspech, keďže žalobca sa pôvodnou žalobou domáhal zaplatenia sumy 31.133,64 eur. Vo veci bolo konanie čiastočne zastavené, tak ako je uvedené vyššie, pričom súd rozhodol, že o trovách konania rozhodne vo vylúčenej veci, ktorou je vec vedená pod sp. zn. 3C 56/2013. V priebehu konania bolo konanie o zaplatenie sumy 29.578,64 eur s príslušenstvom v dôsledku dispozitívneho úkonu žalobcu zastavené, teda z procesného hľadiska zaviniť zastavenie konania a preto je povinný nahradiť trovy konania žalovanej. V ďalšej časti predmetu konania súd žalobu zamietol a takto možno uzavrieť, že žalovaná mala v konaní plný úspech., preto jej súd priznal náhradu trov konania, na zaplatenie ktorých zaviazal žalobcu.

Odmena za jeden úkon právnej služby v zmysle § 10 ods. 1 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov predstavuje za úkony vykonané do zastavenia konania pri tarifnej hodnote 31.166,64 eur sumu 469,74 eur a za úkony vykonané po čiastočnom zastavení konania pri tarifnej hodnote 1.588 eur sumu 71,37 eur. Žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu uviedla, že vzhľadom na priebeh a ukončenie sporu si uplatňuje voči žalobcovi len trovy právneho zastúpenia rátané zo zostávajúcej žalovanej sumy istiny 1.588 eur.

Keďže konanie o trovách konania je konaním návrhovým, súd vychádzal pri rozhodovaní o trovách konania zo sumy uplatnenej právnym zástupcom. Trovy právneho zastúpenia tak pozostávajú z odmeny za štyri úkony právnej služby, po 71,37 eur v sume uplatnenej žalovanou, resp. právnym zástupcom (prevzatie a príprava zastúpenia, účasť na hlavnom pojednávaní dňa 31.10.2011, písomné podanie na súd - vyjadrenie zo dňa 24.11.2011 a účasť na hlavnom pojednávaní dňa 17.6.2013) podľa § 14 ods. 1 písm. a), b), c) cit. vyhl., teda spolu odmena v sume 285,48 eur, z režijného paušálu za štyri úkony, z toho za tri úkony v roku 2011 v sume po 7,41 eur a jeden za rok 2013 v sume 7,81 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl., teda spolu v sume 30,04 eur a DPH v sume 63,10 eur (20% zo sumy 315,52 eur) podľa § 18 ods. 3 cit. vyhl., spolu trovy právneho zastúpenia v sume 378,62 eur.

Súd nepriznal žalovanej náhradu trov za úkon - účasť na pojednávaní dňa 5.12.2011, keďže zo spisu zistil, že právna zástupkyňa so žalovanou sa na toto dostavili až potom, čo bolo vyhlásené uznesenie o čiastočnom zastavení konania, keď na začiatku pojednávania sudca konštatoval ich neprítomnosť, bez toho aby sa ospravedlnili, aj keď boli riadne predvolané. V nadväznosti na to súd nepriznal ani režijný paušál za tento úkon a DPH z týchto náhrad.

Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.